

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobkyně: **P.V.**

zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Machem
sídlem Masarykovo náměstí 1/II, 377 01 Jindřichův Hradec

proti

žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2016 č. j. MSK 60784/2016, ve věci
záznamu bodů v registru řidičů

takto:

I. V řízení se pokračuje.

II. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 23. 6. 2016 č. j. MSK 60784/2016 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

III. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Jiřího Macha, sídlem Masarykovo náměstí 1/II, 377 01 Jindřichův Hradec.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 6. 2016 č. j. MSK 60784/2016, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Bruntál ze dne 15. 3. 2016 č. j. MUBR/18339-16/mer-SO-816/mer, kterým bylo rozhodnuto o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů.
2. V podané žalobě žalobkyně uvedla, že již správním orgánem I. stupně bylo porušeno ust. § 3 a § 50 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen „správní řád“), když nebyl dostatečně zjištěn stav věci a správní orgán nedostál své povinnosti zjistit i bez návrhu všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch žalobkyně jako subjektu, jemuž má být uložena povinnost. Žalobkyně poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), a to rozsudky sp. zn. 5 As 104/2008 a sp. zn. 5 As 39/2010. Podle žalobkyně se správní orgány obou stupňů uchýlily k ryzímu formalismu.
3. Žalobkyně dále upřesnila, že uvedené výhrady se týkají záznamu dvou bodů na podkladě rozhodnutí Magistrátu města Olomouce č. j. SMOL/211487/2015/OARMV/DPD/Reg ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK111317/2015, jež mělo nabýt právní moci dne 6. 1. 2016. V důsledku tohoto záznamu dosáhla žalobkyně 12, resp. 13 bodů. Pokud by správní orgány obou stupňů postupovaly v souladu s výše uvedenými ustanoveními správního řádu, musely by dospět k závěru, že tento záznam nebyl proveden v souladu se zákonem, když rozhodnutí Magistrátu města Olomouce jednak nemohlo nabýt právní moci, a jednak nebylo ke dni rozhodování správního orgánu I. stupně žalobkyni řádně doručeno.
4. Žalobkyně k zastupování své osoby v přestupkovém řízení udělila plnou moc zmocněnci A. P. V plné moci bylo explicitně uvedeno, že zmocněnec je oprávněn přijímat doručované písemnosti kromě písemností určených do vlastních rukou zmocnitele. Žalobkyně poukázala na ust. § 19 odst. 4 správního řádu, podle kterého se do vlastních rukou adresáta doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1 správního řádu, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba. Podle ust. § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou. V označeném případě však správní orgány obou stupňů doručovaly svá rozhodnutí výhradně zmocněnci, a to navzdory tomu, že účinky takového doručování průkaz plné moci výslovně vylučoval. Žalobkyně se o rozhodnutí žalovaného dozvěděla teprve dne 30. 5. 2016, kdy ji zmocněnec A. P. o jeho vydání informoval. Přitom již dne 22. 4. 2016 ve smyslu ust. § 20 odst. 1 zák. č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“), zanikla odpovědnost žalobkyně za přestupek, když v prekluzivní době nebylo o její vině pravomocně rozhodnuto, neboť ani jedno rozhodnutí nebylo žalobkyni řádně doručeno.
5. Žalobkyně dále uvedla, že proti rozhodnutí Krajského úřadu pro Olomoucký kraj podala ke Krajskému soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, správní žalobu. Magistrát města Olomouce rozhodnutím ze dne 11. 7. 2016 č. j. SMOL/152605/2016/DPD/Reg ve smyslu ust. § 83 odst. 1 zákona o přestupcích, odložil výkon rozhodnutí.

6. Žalovaný ve vyjádření uvedl, že námitky žalobkyně směřují proti konkrétnímu rozhodnutí ve věci přestupku. V řízení o námitkách však je správní orgán oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem, a zda počet bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání podle přílohy zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a o změnách některých zákon (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Zásadně však nepřezkoumává správnost a zákonnost rozhodnutí, na základě kterých byly záznamy provedeny, neboť je jimi vázán až do doby, než jsou případně zákonným postupem pravomocně zrušena. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008-44. Žalovaný dále poukázal na obsah správního spisu, jehož součástí jsou i rozhodnutí Magistrátu města Olomouce a krajského úřadu označená žalobkyní v žalobě, která jsou opatřena doložkou právní moci. V řízení o námitkách správní orgány vycházejí z presumce správnosti vyznačených doložek, což v konkrétním případě znamená, že v době vydání rozhodnutí existoval naprosto způsobilý podklad pro záznam bodů. Stejně tak zaznamenaný počet bodů za jednání odpovídal výši uvedené v příloze zákona o silničním provozu. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů vydaná v nyní posuzované věci jsou tak zcela v souladu se zákonem.

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

8. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 2. 11. 2017 č. j. 22 A 92/2016-32 řízení přerušil do doby, než bude Ministerstvem dopravy rozhodnuto v přezkumném řízení na základě podnětu žalobkyně vedeném pod sp. zn. 31845/2016-MD-CKDP (přezkum ve věci přestupku žalobkyně, o němž bylo rozhodnuto rozhodnutím Magistrátu města Olomouce ze dne 5. 10. 2015 č. j. SMOL/211487/2015/OARMV/DPD/Reg). Jelikož Ministerstvo dopravy sdělením ze dne 5. 12. 2018 sdělilo soudu, že k provedení přezkumného řízení nepřistoupilo, bylo rozhodnuto o pokračování v řízení (výrok I. tohoto rozsudku).

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“) a byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).

10. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že Městský úřad Bruntál (dále jen „správní orgán I. stupně“) oznámením ze dne 13. 1. 2016 informoval žalobkyni o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a současně ji vyzval k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobkyně podala dne 21. 1. 2016 proti záznamu bodů námitky, v nichž požadovala, aby si správní orgán vyžádal všechny potřebné podklady, na základě kterých byly provedeny záznamy bodů v bodovém hodnocení řidiče, když dle jejího názoru záznam 12 bodů neodpovídá skutečnosti. Obsahem správního spisu jsou podklady k bodovému hodnocení žalobkyně, které si správní orgán I. stupně vyžádal, včetně rozhodnutí Magistrátu města Olomouce ze dne 5. 10. 2015 č. j. SMOL/211487/2015/OARMV/DPD/Reg a rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 21. 12. 2015 č. j. KUOK111317/2015, vydané v odvolacím řízení v téže věci. Obě tato rozhodnutí obsahují doložku s vyznačením dne právní moci dnem 6. 1. 2016. Vyrozměním ze dne 27. 1. 2016 byla žalobkyně v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu informována o možnosti seznámit se s obsahem spisové dokumentace před vydáním

rozhodnutí. O seznámení s obsahem spisu byl sepsán protokol ze dne 24. 2. 2016. Následně se žalobkyně písemně vyjádřila k podkladům rozhodnutí podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 11. 3. 2016, v němž mimo jiné namítla, že rozhodnutí Magistrátu města Olomouce č. j. SMOL/211487/2015/OARMV/DPD/Reg a navazující rozhodnutí odvolacího orgánu Krajského úřadu Olomouckého kraje č. j. KUOK111317/2015 do současné doby neobdržela, v čemž spatřuje porušení práva na spravedlivý proces. Správní orgán I. stupně vydal dne 15. 3. 2016 pod č. j. MUBR/18339-16/mer-SO-816/2016/mer rozhodnutí, jímž námitky žalobkyně proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče zamítl a záznam bodů potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně dne 11. 4. 2016 odvolání, které doplnila podáním doručeným správnímu orgánu I. stupně dne 22. 4. 2016, v němž zopakovala své tvrzení, že označená rozhodnutí Magistrátu města Olomouce a Krajského úřadu Olomouckého kraje jí nebyla doručena. Současně zpochybnila vyznačení doložky právní moci na těchto rozhodnutích a namítla promlčení předmětného přestupku. O odvolání žalobkyně bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

11. Podle ust. § 68 odst. 3 věty první správního řádu, v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
12. Podle ust. § 89 odst. 2 věty první a druhé správního řádu, odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.
13. Žalobkyně v podané žalobě namítla, že se správní orgány obou stupňů nezabývaly jejími námitkami směřujícími do jednoho konkrétního přestupku a způsobu, jakým bylo o něm rozhodnuto, ale uchýlily se při vypořádání této otázky k ryzímu formalismu.
14. Žalovaný k rozhodnutí o přestupku, jehož doručení bylo žalobkyní od počátku řízení zpochybňováno, na straně 2 napadeného rozhodnutí pouze uvedl, že podání podnětu k přezkumnému řízení, které žalobkyně učinila, není předběžnou otázkou řízení o námitkách proti záznamu bodů, neboť existuje pravomocné rozhodnutí, na jehož základě byl záznam v bodovém hodnocení řidiče proveden. Zákonost podkladového rozhodnutí není předmětem řízení o námitkách. Žalovaný neshledal žádné procesní vady, které by mohly mít vliv na zákonost napadeného rozhodnutí a ztotožnil se s odůvodněním prvostupňového správního rozhodnutí.
15. Správní orgán I. stupně pak ve svém rozhodnutí ze dne 15. 3. 2016 č. j. MUBR/18339-16/mer-SO-816/2016/mer na str. 3 k žalobkyní označovanému přestupku uvedl, že mu nepřísluší zabývat se vlastním rozhodnutím o přestupku, a že účastník řízení má možnost využít řádné i mimořádné prostředky a je na něm, zda této možnosti využije.
16. Krajský soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí je v souladu s žalobním tvrzením zcela formalistické a nepřesvědčivé. V odůvodnění rozhodnutí se žalovaný primárně vyjadřuje k podání podnětu k přezkumnému řízení, jehož charakter ve vztahu

k odvolacímu řízení vyhodnocuje. Podnět k přezkumnému řízení je však jen jedním z bodů odvolání žalobkyně, kdy dalšími jsou nedoručení rozhodnutí o přestupku jakož i rozhodnutí o odvolání, a zánik odpovědnosti za přestupek. K namítanému přestupku žalovaný pouze uvedl, že zákonnost podkladového rozhodnutí není předmětem řízení o námitkách, když pro záznam bodů v bodovém hodnocení jsou primární oznámení o uložení blokové pokuty a správní či soudní rozhodnutí.

17. Ve vyjádření k žalobě pak žalovaný poukázal na judikát NSS ze dne 6. 8. 2009 č. j. 9 As 96/2008-44, podle kterého správní orgán v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden s ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci. Tato argumentace žalovaného však zazněla až ve vyjádření k žalobě, které není součástí napadeného rozhodnutí, a proto k jeho obsahu nelze přihlížet. Krajský soud podotýká, že tento judikát nepovažuje ve vztahu k posuzované věci za přílehlavý. Žalobkyně totiž svým žalobním tvrzením nenapadá skutkovou stránku označeného přestupku, ale to, že rozhodnutí o něm nemělo být v důsledku tvrzeného nesprávného postupu při doručování opatřeno doložkou právní moci. Žalobkyně tedy zpochybnila vykonatelnost označeného rozhodnutí a jeho způsobilost být podkladem pro záznam bodů v registru řidičů. Jelikož se tvrzená „nezpůsobilost“ podkladu pro záznam bodů dotýká právě doložky právní moci, nelze úspěšně argumentovat tím, že rozhodnutí je opatřeno doložkou právní moci. Takový přístup správních orgánů skutečně nelze hodnotit jinak, než jako zcela formalistický. Ani v kontextu žalovaným označeného judikátu nelze totiž existenci doložky právní moci správního rozhodnutí považovat za absolutně nespochybnitelnou náležitost rozhodnutí, jestliže její správnost byla v řízení zpochybněna.
18. Ve smyslu ust. § 68 odst. 3 správního řádu, je nezbytné, aby se správní orgán vypořádal s námitkami účastníků řízení takovým způsobem, aby z odůvodnění jeho rozhodnutí bylo možno dovodit, z jakého důvodu považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné nebo vyvrácené (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 7. 2009 č. j. 9 As 71/2008-109), v opačném případě může své rozhodnutí zatížit nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.). Respektování těchto zákonných požadavků platí o to více pro rozhodnutí vydané v odvolacím řízení, kde účastník řízení namítá konkrétní rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí správního orgánu I. stupně a povinností odvolacího správního orgánu je těmito námitkami se zabývat, přezkoumat je a náležitě je vypořádat (ust. § 89 odst. 2 správního řádu). Je třeba zdůraznit, že námitky vznesené žalobkyní zpochybňují konkrétní správní rozhodnutí jako podklad pro záznam bodů. Úkolem odvolacího orgánu je reagovat na odvolací námitky odpovídající a přesvědčivou správní úvahou. Z hlediska ekonomie řízení není vyloučeno, aby odvolací orgán pouze doplnil argumentaci správního orgánu I. stupně (srov. přiměřeně rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2014 č. j. 6 As 161/2013-25). Bude proto v dalším řízení nezbytné vypořádat námitku nesprávného vyznačení doložky právní moci označených rozhodnutí, a to na podkladě příslušného přestupkového spisu, z něhož bude podstatná především otázka doručení správních rozhodnutí obou stupňů a uvážit, zda je námitka žalobkyně oprávněná. Soud také pro úplnost, a to především za účelem vyhodnocení případného zásahu do právní sféry žalobkyně, poukazuje na obsáhlou judikaturu správních soudů k otázce materiálního doručení rozhodnutí (např. rozsudky NSS sp. zn. 1 Afs 148/2008, sp. zn. 2 As 15/2015 nebo sp. zn. 1 As 311/2017). V návaznosti na učiněné závěry se pak žalovaný

vypořádá také s odvolací námitkou zániku odpovědnosti žalobkyně za označený přestupek.

19. Na základě shora uvedené argumentace krajský soud shledal žalobu důvodnou, a proto napadené rozhodnutí zrušil pro nepřezkoumatelnost (ust. § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.).
20. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšné žalobkyni vznikly náklady řízení zaplacením soudního poplatku ve výši 3 000 Kč, a dále v souvislosti s právním zastoupením, a to za 2 úkony právní služby po 3 100 Kč a 2x režijní paušál po 300 Kč (ust. § 6 odst. 1, § 7, § 9 odst. 1, § 11 odst. 1 písm. a) a d) a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1992 Sb., advokátního tarifu, v platném znění – dále jen „advokátní tarif“), tj. celkem 6 800 Kč. Tato částka byla v souladu s ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. zvýšena o částku odpovídající DPH, kterou je advokát povinen zaplatit podle zvláštního předpisu, tj. na částku 8 228 Kč. Náhrada nákladů řízení tedy představuje celkovou částku 11 228 Kč.
21. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zák. č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, stanovil soud žalovanému k plnění lhůtu 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (ust. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159 a § 168 o. s. ř.). Podle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř. za použití ust. § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 10. ledna 2019

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu